

NIEUWSBRIEF WALKING FOOTBALL

[UITGAVE NR. 4 | OKTOBER 2020]

Beste Walking Footballers,

Wat we met z'n allen al zagen aankomen is gebeurd. In elk praatprogramma of actualiteitenrubriek heeft men het over Corona. Men discussieert over de oorzaken, de gevolgen en de oplossingen. Maar meestal ontwijkt men de daadwerkelijke oorzaak te noemen. Het is louter en alleen het gebrek aan discipline bij een groot gedeelte van de Nederlandse bevolking. Voorlopig is het virus nog onder ons, maar er komt een moment dat we de controle terug hebben.

Geprojecteerd op onze activiteiten betekent dat natuurlijk, dat we voorlopig niet op het veld zullen verschijnen, ook gezien het feit dat wij tot de risicogroep behoren. Ook zullen we voor enkele plannen die we nog hebben moeten rekenen op uitstel.

De beloofde AED-cursus, waarin we leren hoe we moeten omgaan met een hartstilstand, wordt uitgesteld. Ook de sportkeuring voor alle deelnemers komt later op het programma. We kunnen niet zeggen wanneer dit nu gaat plaatsvinden.

Hopelijk komen we dit voetbalseizoen nog aan bod om onze geliefde sport te beoefenen. Via deze Nieuwsbrief kunnen we in ieder geval nog communiceren. Als een van jullie mededelingen of verhalen te vertellen heeft, die voor ons interessant kunnen zijn, laat het dan even aan ons weten.

Blijf gezond.

Ton en Jan.

Interview Rien Hoesen

Wie kan het hem navertellen: op je 81 nog voetballen !

Rien is iedere week present. Hij kijkt er naar uit, naar de donderdagmorgen.

In het pre-corona-tijdperk, toen de kantine nog open mocht, was hij al om 9 uur aanwezig om voor ons koffie te zetten. En om na afloop van het sporten ons weer te voorzien van een drankje.

Voldoende reden dus voor een gesprek met Rien die geboren en getogen is in Loon op Zand.

Rien werd op 17 mei 1939 geboren in de Van Rijckevorselstraat waar zijn ouders een bakkerij en kruidenierswinkel runden. Rien was de jongste van de 3 zonen. In die tijd waren er in Loon 6 bakkers. Rien trad niet in de voetsporen van zijn ouders. Hij koos voor het schildersvak en heeft dat levenslang uitgevoerd totdat hij op z'n 58e met de V.U.T. ging.

+/- 50 jaar geleden is Rien ook nog 4 jaar uitbater geweest van "De Financiën". Hij kreeg verkering met Lies de dochter van de kastelein; zodoende. Binnenkort is hij 60 jaar met haar getrouwd.

Ze kregen een zoon, Jan, die net als pa ook voor het schildersvak koos en samen werkten ze bij het zelfde bedrijf met nog 2 andere collega's.

Rien heeft in zijn jonge jaren ook nog geoberd bij Vermeulen's Sophia, en bij d'n Echo van Van Gompel aan de Hoge Steenweg. Mooie jaren, aldus Rien, veel plezier gehad en goed verdiend dankzij de 15% fooien. Mede vanwege zijn horecaverleden meldde Rien zich desgevraagd aan om voor onze consumpties te zorgen achter de bar in de kantine van Uno Animo. Daar zijn we blij mee.

Van De Trainer

Het enthousiasme wat we elke week constateren, verleidt ons ertoe om aan te nemen dat er met hart en ziel walking football wordt gespeeld. Misschien is deze verplichte rustperiode een goede gelegenheid om toch enkele punten eruit te lichten, die de kwaliteit kunnen verbeteren. Dan bedoel ik niet de voetbalkwaliteit.

De jongste deelnemer is ongeveer 60 jaar en de oudste 81 jaar. Het is al een wonder, dat we nog op het veld kunnen spelen. We gaan technisch niet veel beter worden, hooguit zullen we conditioneel wat groeien door de wekelijkse inspanning.

Daarom vind ik het jammer, dat ik zo nu en dan opmerkingen hoor die met de voetbalkwaliteit te maken hebben. Wat we wekelijks op de grasmat leggen is onze maatstaf en beter worden we niet. Er zijn ook aanmoedigende opmerkingen en die houden we er natuurlijk in.

Zoals jullie weten zijn we nog steeds op zoek naar een onafhankelijke scheidsrechter, zodat we de discussies over een scheidsrechtelijke dwaling van mij achterwege kunnen laten. Voor mij is zelf meespelen, scheidsrechter zijn en rekening houden met onze lichamelijke gesteldheid best veel en kun je dus niet elke actie zien. We blijven ons best doen, maar ik wil wel even attentie vragen voor enkele veranderingen die we willen aanbrengen.

- We gaan meer letten op lijfelijk contact. Onze weerstand is minder als vroeger en het leeftijdsverschil is soms aanzienlijk. We willen minder blessures hebben.

- Het is zeker mijn intentie niet om alles af te fluiten, maar ik ga meer letten op hard lopen. Wij zijn allemaal opgevoed in het voetbalspel om de bal in de loop te spelen. Echter is onze vorm van voetbal is het spelen in de voet het meest belangrijk.

De beslissingen die worden genomen komen tot stand vanuit een waarneming, waarbij de objectieve mening aan de orde is. We moeten geen tijd spenderen aan vermeende verkeerde beslissingen. Die zullen er best eens zijn, maar niet met voorbedachte rade. Ik zou het fantastisch vinden als we in staat zouden zijn, om een objectieve scheidsrechter te vinden. Er moet toch in onze wonderschone gemeente iemand zijn die als wedstrijdleider zou willen optreden. Mogelijk is er onder ons een naam bekend die we zouden kunnen benaderen. We houden ons aanbevelen.

Dat Rien keeper was in zijn jonge jaren kun je nu nog wel 'ns zien. Als laatste man bij het walking voetbal gebruikt hij af en toe nog wel 'ns z'n handen. Toendertijd moest hij concurreren met Jos Ligtenberg, voor een plek in het eerste van Uno Animo, een zeer talentvolle keeper die, als hij nu zou keepen, zeker in het betaald voetbal meegekund had, volgens Rien.

Gedurende 21 maanden was hij dienst-plichtig bij het Luchtmacht Bewakings Korps in Gilze Rijen, een luizenleven, aldus Rien. Ondanks de weekend-wacht wist de toenmalig voorzitter van Uno, Jan van Esch, het zo te regelen, dat hij op een zondag toch onder de lat kon staan. Jan van Esch kwam hem begin van de middag halen in Gilze Rijen en bracht hem ook weer terug. Zo ging dat toen.

Rien is ook handbalkeeper bij DESK geweest; en scheidsrechter zowel bij handbal als voetbal.

Bijna iedere zondag gaat Rien naar het eerste kijken. Net als zoon Jan volgt hij Uno Animo al levenslang.

Hoe kwam je bij het walking voetbal terecht ? Rien: "Naar aanleiding van de persoonlijke uitnodigingsbrief en de publicaties in de plaatselijke media, ging ik, nieuwsgierig geworden, eens luisteren naar de presentatie eind vorig jaar.

"Het leek me wel wat en heb me opgegeven. Ik vind het hartstikke leuk. Gezellig onder mekaar en samen in beweging zijn. Je bent weer eens met een goede reden van huis."

Rien vindt wel dat we attent moeten blijven wat de coronavoorschriften betreft, vooral in de tent als we koffie drinken voor en na het voetballen.

De andere hobby's van Rien: biljarten en, vroeger, wielrennen. Hij maakte toertochten van 80 – 100 km. b.v. naar het drielandenpunt in Vaals.

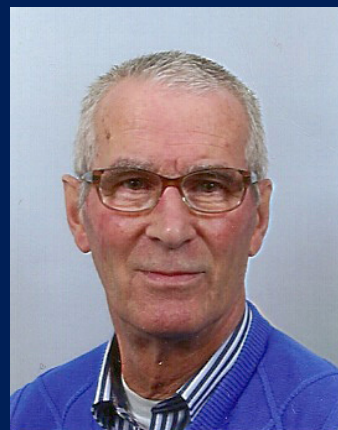
Zijn favoriete TV-programma's: Sport natuurlijk, vechtfilms zoals James Bond en oorlogsfilms. Maar ook van series als "Massa is Kassa" kan Rien genieten. De laatste wedstrijd van het Nederlands elftal tegen Mexico, vond hij superslecht.

Zijn favoriete speler nu: Frenkie de Jong.
In vroegere jaren: Willem van Hanegem.

Zijn beste Nederlands elftal aller tijden:
Op doel: Eddy P.G.
Verdedigers: Suurbier, Laseroms, Israël, Ruud Krol
Middenveld: Neeskens, Van Hanegem, Willy v.d. Kerkhof
Aanvallers: Sjaak Swart, Cruijff, Rensenbrink
Even goed zijn Willy v.d. Kuijlen en René v.d. Kerkhof.

Het geheim van Rien waarom hij tot en met zijn 81ste kan blijven voetballen:
"Iedere dag een jonge jenever met cola en op tijd mijn pacemaker laten bijstellen die sinds 6 jaar mijn hart ondersteunt."
Rien, en Lies, bedankt voor het gesprek en de ontvangst.

Ga zo door !

Rectificatie

In onze vorige nieuwsbrief maakten we melding van onze ridders Harry Daems en Jan van Gool.

We vroegen ons af wie nummer 3 zou worden. Die nummer 3 is inmiddels ook bekend: Michel van Iersel werd in 2019 geridderd voor zijn vele verdiensten als vrijwilliger bij o.a. De Heemkundekring, biljart- en tafeltennisvereniging en uiteraard v.v. Uno Animo.

En ook ridder nummer 4 moeten we vermelden. Weliswaar geen actieve voetballer, maar hij stond mede aan de wieg van ons walking football.

In de aanloop van de organisatie voorzag Jan Lichtenberg ons van een lijst van namen van potentiële deelnemers en oud-leden van Uno Animo.

Ook Jan kreeg, al in 2001 bij het 75-jarig jubileum van Uno Animo, een koninklijke onderscheiding omdat hij toen 40 jaar wedstrijdsecretaris was.

Ere wie ere toekomt, waarvan melding bij deze.

Uit De Ziekenboeg

Ons is medegedeeld, dat Koos van der Velden in het bezit is gekomen van een nieuwe heup. Dat lijkt ons wel een felicitatie waard. Wij wensen Koos een spoedig herstel toe, zodanig zelfs, dat hij bij de herstart van Walking Football ook weer present is.

Tegeltjeswijsheid

"Was het iedere dag maar donderdag"

(J.D)